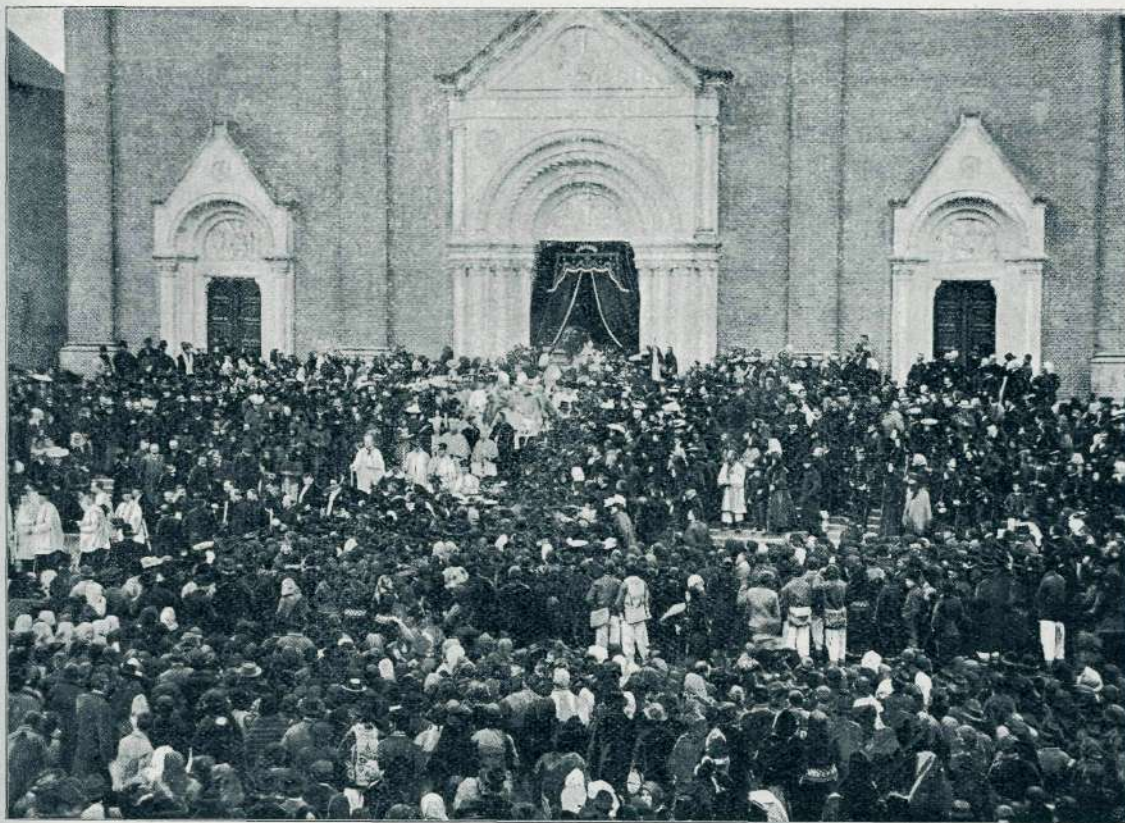

so imele dotlej velik vpliv na razvitek naroda in zemlje Hrvaške. Izginili so Tituševići, Čupori, Morovići, Marčali in Gorjanski, a na njihova mesta so stopili Sekelji, Zapolje, Banići, Baćani in slednjič Bakač Erdedi.

Kralj Matijaž živi še dandanes v ustnem izročilu hrvaškega in slovenskega naroda. Ohranile so se v njem povesti in pesmi. Najbolj je razširjena ona o kralju Matijažu in njegovem simpatičnem vojvodi Petru Dojčinu, junaku in vinopiji, ki je zapil tristo cekinov v enem dnevu. Navadna pesem ne ve več, da je bil Petar Dojčin nekoliko časa zapovednik donavskega

Juriju Podjebradu in Fridriku III., mesto da bi jih uporabil proti Turkom, ki so ravno za njegove dobe osvojili Hrvaški sosedne zemlje, pred vsem Srbijo in potem Bosno in Hercegovino. Turek se je ravno za njegovega vladanja tako okrepil, da je mislil že takrat na osvojitev Ogrske in Avstrije. Vse junaštvo njegovih čet v sledečih turških bojih ni moglo več ustaviti prodirajočega sovražnika, ker se mu ni uprl precej izpočetka z zedinjenimi silami ter ga prepodil nazaj čez Balkan. Njegova politika se je ravno zato v kratkem osvetila Ogrski, a na žalost tudi Hrvaški.

STROSSMAYERJEV POGREB.

brodovja in kesneje bosenski ban; ona seveda tudi ne omenja njegovih junaških del v Bosni, Srbiji in na južnem Ogrskem“.

Tej oceni imamo dodati samo tole. Kralj Matijaž Korvin je s svojo borbo proti hrvaškim velikašem, posebno proti Frankopanom v hrvaškem Primorju škodil Hrvatom mnogo v vsakem pogledu, ker je na ta način pomogel Benečanom, da so se polastili velikega dela hrvaške zemlje. A ravno tako je škodoval tudi splošni krščanski stvari, ker je svoje sile trošil brez pravega razloga proti svojima sosedoma,

Matijažu Korvinu bi bil moral slediti njegov sin Ivaniš Korvin, vendar pa ni uspela v borbi proti Jagelovičem, ter se je slednjič zadovoljil z velikimi posestvi, ki jih je dobil po dogovoru z velikaši, ker se je odrekel kroni. Značilno je, da hrvaški velikaši niso sodelovali pri volitvi Matijaža Korvina in pri izvolitvi Vladislava Jageloviča, pač pa so bili prisotni slavonski velikaši. Tudi te dogodke je opisal Vj. Klaić čisto izvirno glede Hrvaške. Predočil nam je pisatelj v tem oddelku tudi žalostno borbo mesta Senja s Frankopani, ki so hoteli